

δίνου και τῶν προαστείων αὐτοῦ πληθυσμός. Αὐξάνεται δ' ὁ πληθυσμός τοῦ Λονδίνου καθ' ἑβδομήκοντα χιλιάδας κατοίκων ἑτησίως, ἦτοι κατὰ πληθυσμὸν ἴσον περίπου πρὸς τὸν πληθυσμὸν τῶν Ἀθηνῶν και τῆς Γενεύης. Ἐν ἔτει 1878 τὸ Λονδίνον εἶχεν ὕδους ἐκτάσεως 2953 χιλιομέτρων, ὧν 2154 ὕδων ἐστρωμένων διὰ μακαδάμ, 540 γρανιτοστρώτων, 24 ξυλοστρώτων και 35 ἀσφαλτοστρώτων. Τὰ ὑδραυλικὰ ἔργα τῆς πόλεως εἰσὶν ἀνατεθειμένα εἰς ὀκτὼ προνομιούχους ἐταιρίας, αἵτινες παρέχουσιν καθ' ἑκάστην 630,000 κυβικὰ μέτρα ὕδατος· τὸ κεφάλαιον τῶν ἐταιριῶν τούτων ἀνέρχεται εἰς 325 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Παρέχεται δὲ τὸ ὕδωρ ἀντὶ τιμῆματος 17 λεπτῶν κατὰ κυβικὸν μέτρον, ἐπειδὴ δὲ αἱ δαπάναι εἶναι 7 λεπτὰ κατὰ κυβικὸν μέτρον, ἀπομένει κέρδος εἰς τὰς ἐταιρίας 10 λεπτῶν κατὰ μέτρον. Τὸν δὲ φωτισμὸν ἐχουσιν ἀναλάβη τρεῖς ἐταιρίαι φωταερίου, παράγουσαι 560 ἑκατομμύρια κυβικῶν μέτρων κατ' ἔτος, διὰ δύο ἑκατομμυρίων τόννων ἀνθράκων. Τὸ φωταερίον διοχετεύεται διὰ σωλήνων μήκους 4,000 χιλιομέτρων, ἧ δ' ἑτησία δαπάνη τοῦ φωτισμοῦ ἀνέρχεται εἰς 75,000,000 δραχμῶν. Ἀλλὰ και ὁ δι' ἠλεκτρικοῦ φωτὸς φωτισμὸς ἐπεκτείνεται ὁσημέραι. Τὸ πυροσβεστικὸν σῶμα (Metropolitan Fire-Brigade) ἀποτελεῖται ἐξ 676 ἀνδρῶν, ἔχει δὲ 41 ἀτμοκινήτους και 115 χειροκινήτους ἀντλίας. Ἐν ἔτει 1882 συνέβησαν 4,296 πυρκαϊαί, ὧν 164 σπουδαῖαι, ἐπενεγκοῦσαι τὸν θάνατον 36 ἀνθρώπων. Ἡ δαπάνη πρὸς συντήρησιν τοῦ πυροσβεστικοῦ σώματος ἀνέρχεται εἰς 2,500,000 δρ. κατ' ἔτος. Αἱ ὑπόνοιμοι τοῦ Λονδίνου ἔχουσι μῆκος ὀλικὸν 3700 χιλιομέτρων και διάμετρον ἀπὸ 22 ὑφεκατομέτρων μέχρι 3 μέτρων και 75 ὑφεκατομέτρων. Πᾶσαι αἱ οἰκίαι συγκοινωνοῦσι μετὰ τῶν ὑπονόμων, τὰ δὲ ἀκάθαρτα ὕδατα τῶν οἰκιῶν χύνονται ἀπ' εὐθείας εἰς ταύτας και διοχετεύονται εἰς μεγάλας δεξαμενάς παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ταμέσεως, ἐχούσας χωρητικότητα 270,000 κυβικῶν μέτρων.

Ὀλίγιστοι γινώσκουσιν ὅτι ὁ ἐν ἡλικίᾳ ἄνθρωπος εἶνε τὴν ἐσπέραν ὑψηλότερος ἢ τὴν πρωΐαν, και ὁμῶς τοῦτο εἶναι ἐπιστημονικῶς ἀποδεδειγμένον. Κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον τῶν Γερμανῶν χειρουργῶν ὁ ἐκ Πόστοκ ἰατρός Μέρκελ ἀνέγνωσε πραγματικῶν περὶ παρατηρήσεων γενομένων ἐπὶ καταμετρήσεων τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Ὁ ἰατρός οὗτος καταμετρήσας ἑαυτὸν πρῶτον παρετήρησεν, ὅτι τὴν πρωΐαν ἐξηπλωμένος ἐπὶ τῆς κλίνης ἦτο πέντε ὑφεκατόμετρα ὑψηλότερος ἢ τὴν ἐσπέραν ἰστάμενος ὄρθιος. Ἡ διαφορὰ αὕτη προέρχεται κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῆς πίεσεως τοῦ βάρους τοῦ σώματος ἐπὶ τῶν ἀρμολῶν τῶν ἀρθρῶν ἐν μόνει τῇ ἀρθρώσει τῶν ὀστέων τοῦ γόνατος ἢ διαφορὰ εἶναι ἐνὸς ὑποχιλιομέτρου· ἐν δὲ τοῖς ἀστραγάλοις και τοῖς ὀστοῖς τῶν μηρῶν ἢ διαφορὰ φθάνει εἰς ἑν ὑφεκατόμετρον.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ

Ἀγάπη, Ἐσὺ, χαρὰ τῆς γῆς
Και τοῦρανοῦ εὐλογία,
Ποῦ εἶσαι γλυκεῖα 'σάν τ' ἄστρο τῆς Αὐγῆς,
Ποῦ εἶσαι μεγάλη 'σάν τὴν Παναγία!

Ἐμπρὸς Σου γονατίζω, ἀγνή θεά,
Και Σου φιλῶ τὸ διαμαντένιο χέρι.
Λυπήσου μας ποῦ ζοῦμε μακρὰ,
Κάμε μὴ 'μέρα νὰ γενοῦμε ταῖρι.

Ἐμπρὸς Σου γιὰ κερὶ μοῦ λύνει ὁ νοῦς,
Μοῦ καίγεται ἡ καρδιά μου γιὰ λιβάνι...
'Ἀπ' τοὺς ἀνθούς Σου τοὺς παντοτεινοὺς
Πλέεε γιὰ 'μᾶς τοῦ γάμου τὸ στεφάνι!

Κ' ἐμεῖς θὰ ζοῦμε δοῦλοι Σου πιστοί.
Και τὸ μικρὸ, τὸ φτωχικὸ μας σπίτι
Θά εἶν' ἐκκλησιά τρανὴ και ἑακουστή
Ποῦ τὴ δικὴ Σου δόξα θὰ κηρύττει!

'Ἄλλ' ἂν ἐγράφη ἀκόμα γιὰ πολὺ,
ὦ χωρισμοὶ και πίκραις, νὰ μας τρῶτε,—
'Ἀγάπη μεγαλόχαρη, καλὴ,
Μὴ μας ἐσχῶς, λυπήσου μας και τότε.

Και πρόβαλε και δόσε μας φτερά,
'Ἀόρατα φτερά κ' εὐλογημένα,
Γιὰ νὰ πετοῦμ' αἰώνια,—ὦ χαρὰ!—
'Εγὼ νὰ βρισκω αὕτη κ' ἐκείνη ἐμένα.

Κι' ὁ ἕνας 'α τ' ἀλλουνοῦ τὴν ἀγκαλιά,
Δικὰ Σου Χερουβίμ κοντὰ 'ς τάστερια,
Γλυκὰ γλυκὰ ν' ἀλλάζουμε φιλιὰ,
Σχιχτὰ σφιχτὰ νὰ σμίγουμε τὰ χέρια!

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Τὸ ἄνθος τὸ λεγόμενον *mimosa pudica* κλείει τὰ φύλλα του ἐκάστην ἐσπέραν· ἐν ἐπὶ τινὰ χρόνον φυλάξωμεν αὐτὸ τὴν νύκτα εἰς μέρος ζωηρῶς φωτιζόμενον, και εἰς ὑπόγειον καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ τινὰ χρόνον νὰ ἐξυπνᾷ τὴν πρωΐαν, μεθ' ὅλον τὸ σκότος και νὰ κοιμᾶται τὴν νύκτα, μεθ' ὅλον φῶς. Ἀλλ' ἐν τέλει ἀποκτᾷ νέας ιδιότητας, και βλέπομεν αὐτὸ κλείειν τὰ φύλλα του τὴν ἡμέραν και ἀνοῖγον αὐτὰ τὴν νύκτα.

Τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον περὶ Βίσμαρκ διηγεῖται ἡ ἰταλικὴ ἐφημερὶς «Fanfulla,» ἀνάμνησιν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον ἀληθῆ τοῦ διπλωματικοῦ σταδίου τοῦ πρίγκιπος.

Ὅτε διωρίσθη πρεσβευτὴς τῆς Πρωσίας παρὰ τῇ Ὀμοσπονδίᾳ ἐν Φραγκφούρτῃ, κατόκησεν ἐν τινὶ οἰκίᾳ, ἐν ἣ οὐδεὶς ὑπῆρχε κώδων συγκοινωνῶν μετὰ τοῦ κάτω πατώματος ὅπου κατοκεῖ ὁ ὑπηρέτης αὐτοῦ.

—Ἀνάγκη νὰ θέσῃτε ἕνα κώδωνα, παρετήρησεν ὁ πρίγκηψ εἰς τὸν οἰκοδεσπότην.

—Τοῦτο δὲν περιλαμβάνεται εἰς τοὺς ὅρους τῆς μι-

σθώσεως· ἡ ἐξοχώτης σας δύναται νὰ τὸ πράξῃ δι' ἰδίων ἐξόδων.

— Καλά, καλά, θὰ φροντίσω ἐγὼ περὶ τούτου, ἀπήντησεν ὁ Βίσμαρκ ἄνευ ἄλλης παρατηρήσεως.

Τὴν ἐπαύριον ὁ οἰκοδεσπότης, ὅστις καὶ οὗτος κατάρκει ἐν τινι πατώματι τῆς αὐτῆς οἰκίας, ἀκούει ἐκπυρσοκρότησιν πιστολίου προερχομένην ἐκ τοῦ οἰκῆματος τοῦ Βίσμαρκ.

Δρομικῶς σπεύδει νὰ ἴδῃ τί συνέβη, καὶ εὐρίσκει τὸν ἐνοικιαστὴν του πληροῦντα πιστόλιον.

— Μὴ ἐνοχλεῖσθε, κύριε, ἀνέκραξεν ὁ Βίσμαρκ βλέπων τὸν οἰκοδεσπότην—ἐκάλεσα ἀπλῶς τὸν ὑπηρέτην μου, ἐν ἐλλείψει ἰδὲ κώδωνος θὰ μεταχειρίζωμαι πάντοτε τὸ μέσον τοῦτο διὰ νὰ καλῶ αὐτόν.

Τοῦτο ἤρκεσεν ἵνα ἡ ἐπιθυμία τοῦ πρίγκιπος ἐτελεσθῇ αὐθωρεί.

Ὡς γνωστόν, ὁ διάσημος μυθιστοριογράφος Ὀνώριος Βαλζάκ ἦτο πολὺ ματαιόδοξος. Ἠρέσκετο νὰ νομιζῇ ὁ κόσμος ὅτι συναναστρέφεται πρίγκιπας, μαρκησίους καὶ ὑπουργούς, ἀδυναμία βεβαίως ἦν δὲν δύναται τις νὰ συγχωρήσῃ εἰς ἄνθρωπον πνευματώδη οἷος ὁ Βαλζάκ. Ἡμέραν τινὰ νέος συγγραφεὺς ἀπήντησε καθ' ὁδὸν τὸν Βαλζάκ, ὅστις προσήρχετο κρατῶν ἀπὸ τοῦ βραχίονος ἕτερον κύριον. Ὁ νεαρὸς συγγραφεὺς ἐχαιρέτησεν αὐτόν καὶ ἔμεινεν ἰστάμενος ὅπως ἀναλλάξῃ ὀλίγας λέξεις μετὰ τοῦ διασήμου συγγραφέως.

— Ἐπιτρέψατέ μοι, πρίγκιψ, λέγει τότε ὁ Βαλζάκ, στραφεὶς πρὸς τὸν ξένον μεθ' οὗ πρότερον συνεδάδιξε νὰ σᾶς συστήσω τὸν κύριον Β. νέον γραμματέα τῆς... πρεσβείας.

Ὁ κ. Β. ἐξεπλάγη διὰ τὸ ὑψηλὸν ἐπάγγελμα, τὸ ὁποῖον ὁ Βαλζάκ τῷ ἀπένευε, ἀλλὰ ἐσιώπησε καὶ ἐξηκολούθησε τὴν ὁδὸν του. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἀπαντήσας τὸν Βαλζάκ πάλιν καθ' ὁδόν:

— Διατί τελευταῖον μοὶ ἀπεδώσατε τὸν γελῶτον τίτλον τοῦ γραμματέως τῆς πρεσβείας; τὸν ἠρώτησε.

— Φίλε μου, τῷ εἶπεν ὁ Βαλζάκ, καθ' ὁδὸν εἶχόμεν ἀπαντήσῃ ἄλλους τρεῖς ἀνθρώπους τῶν γραμματέων, καὶ ἐπειδὴ συνῶδευον τὸν ξένον πρίγκιπα δὲν ἤθελον νὰ νομίσῃ οὗτος ὅτι γνωρίζω μόνον ἀνθρώπους τοῦ εἴδους τούτου. Ἐνεκα τούτου σᾶς ὕψωσα διὰ νὰ τὸν κάμω νὰ λάβῃ ἄλλην ἰδέαν περὶ τῶν γνωριμῶν μου.

— Ἀλλὰ, ἀπήντησε ζωηρῶς ὁ κύριος Β. ὁ πρίγκιψ σας εἶνε τόσο ὀλίγον πρίγκιψ ὅσον ἐγὼ διπλωμάτης· τὴν γνωρίζω ἐξ ὄψεως, εἶνε συμβολαιογράφος ἐν Βερσαλλίαις.

— Τὸν γνωρίζετε; ἀπήντησεν ὁ Βαλζάκ, καὶ σᾶς γνωρίζει;

— Νομίζω, εἶπεν ὁ Β.

— Τότε εἶχον μεγάλην ἀτυχίαν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, εἶπεν ὁ Βαλζάκ χωρὶς νὰ προδώσῃ τὴν παραμικρὰν στενοχωρίαν, ἄλλοτε θὰ προσέχω περισσότερον.

Ἰταλικὴ τις ἐφημερίς δημοσιεῖ τὴν ἐπομένην ἀστεῖαν ἀπογραφικὴν σημείωσιν περὶ τῶν μυθιστορικῶν δραμάτων τοῦ Δεννερῶ, πρὸς ἃ τοσαύτην στοργὴν δεικνύουσιν οἱ ἑλληνικοὶ δραματικοὶ θίασοι. Ἐν τοῖς δράμασι τούτοις εὐρίσκονται: 18 χῆραι, 16 υἱοὶ

καὶ 2 θυγατέρες ἀνδρῶν καταδικασθέντων εἰς θάνατον· 80 ἄρρενα καὶ 112 θήλεα ὄρφανά· 60 τυφλοὶ καὶ 10 προσποιοῦμενοι τὸν τυφλόν· 93 ἀρπαγεῖσαι παρθένοι· 22 ἀδελφοκτόνοι, 8 πατροκτόνοι· 145 ἐκθετα· 162 ἀπολεσθέντα, καὶ 116 ἀρπαγέντα παιδιά. 124 ὑποβολιμαῖα ἢ ἀνταλλαγέντα παιδιά· 212 πλαστοὶ ἢ ὑπεξηρημέναι διαθήκαι· 216 κλαπέντα χρηματοπολιτεῖαι· 198 μονομαχίαι διὰ ξίφους· 168 διὰ πιστολίου, 2 διὰ σπάθης, 8 δι' ἐγχειριδίου καὶ 10 διὰ πελέκews· 43 πυρκαϊαί· 123 φόνοι δι' ὄπλων καὶ 136 διὰ δηλητηρίου· 46 πνιγμένοι· 26 ἐνοχοὶ καὶ 62 ἀθῶοι κατὰδικοὶ εἰς δημοσία ἔργα. 80 ἐλευθερωθέντες καὶ 36 δραπετεῦσάντες κατὰδικοὶ· 79 παράφρονες, 62 ἡλίθιοι, 28 παράφρονες κατὰ προσποίησιν καὶ 41 διγαμοί.

Πολλοὶ ἐκηρύχθησαν κατὰ τοῦ δαμαλισμοῦ, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι συντείνει μᾶλλον εἰς τὴν διάδοσιν τῆς εὐλογίας ἢ εἰς τὴν καταπολέμησιν αὐτῆς. Ἐκ τῶν εἰσηγήσεων τούτων παραπεισθέντες οἱ κάτοικοι τῆς Ζυρίχης ἐψήφισαν κατὰ Μάϊον τοῦ ἔτους 1883 κατ' ἔφεσιν νόμον καταργοῦντα τὸν περὶ ὑποχρεωτικοῦ δαμαλισμοῦ καλαιότερον νόμον. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ νόμου ἐκείνου δὲν ἐβράδυναν νὰ φανῶσιν. Ἡ ἐπομένη ἀπογραφικὴ σημείωσις, ἐν ἣ ἀναγράφεται ἡ ἀνυλογία τῶν ἐξ εὐλογίας θανάτων ἐν τῇ πόλει τῆς Ζυρίχης ἐπὶ 1000 θανάτων, εὐγλώττως μαρτυρεῖ πόσον ὀλεθρίως συνετέλεσεν εἰς τὴν διάδοσιν τῆς νόσου ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν κατοίκων ἀπὸ τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ δαμαλισμοῦ.

1881	θάνοντο ἐξ εὐλογίας	7.
1882	—	0.
1883	—	8.
1884	—	11.
1885	—	52.
1886	—	85 μὲχρι τοῦδε.

Ἀμιλλωμένη πρὸς τὸν σύζυγόν της, ὅστις μετὰ πολλοῦ ζήλου ἐργάζεται πρὸς εἰσαγωγὴν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὸ κράτος του, ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Ἰαπωνίας ἐξέδωκεν ἀρτίως διάταγμα δι' οὗ ὑποχρεοῖ τις παρουσιαζομένης εἰς τὴν αὐλὴν κυρίας νὰ φέρωσι πάντοτε ἐνδυμασίας κατὰ τοὺς εὐρωπαϊκούς συρμούς. Ἀλλὰ καὶ ἡ κόμμωσις αὐτῶν διέταξε νὰ γίνηται τοῦ λοιποῦ κατὰ τὸν ἀμερικανικὸν τρόπον καὶ οὐχὶ κατὰ τὸν ἰαπωνικόν.

— Μὰ, κύριε ξενοδόχε, πάρε τὴ γάτα σου ἀπὸ δῶ. Αὐτὴ θέλει νὰ φάῃ ἀπὸ τὸ ἴδιο πιάτο μαζὺ μου.

— Ἀ, τὴν καυμένη, εἶνε τόσο καλὴ γάτα. Ἀνεγνώρισε τὸ πιάτο ποῦ τρώει. Κάθε βράδῳ τῆς βάζω ὅστὸ ἴδιο πιάτο νὰ φάῃ.

— Πόσο ἦπια χθὲς τὸ βράδῳ, κύρ Μῆτρο;

— Οἶνο πῶ λ ης. Τέσσαρες δικάδες, κύρ Γιάννη ὄλα ὄλα.

— Μοῦ φαίνεται, κύρ Μῆτρο, πῶς ὅταν ἐγὼ πίνω σὺ βλέπεις διπλᾶ.